

ffp

JUNI-81

Leder: Situasjonen i
Oslo-partiet.

**GÅR OSLOPARTIET
I OPPLAG ?**

INNHOOLD:

Leder: Situasjonen i Oslo-partiet	s. 3
Medlemsutviklinga i Oslo-partiet	s. 5
Intervju om situasjonen i ei bolig avdeling	s. 6
Egil F. [redacted]: Hvorfor jeg meldte meg ut av partiet	s. 9
Dra på sommerleir for å diskutere politikk	s.10
Budrutene i sommer	s.11
Arbeidsplasslaga og RV	s.12
Svar til UDS-formann i jern	s.13
Ta landsmøtevedtaka på alvor	s.14
Offentlige talsmenn må godkjennes	s.14

REDAKSJONELT

For å fremme de politiske diskusjonene i Oslo-partiet har DS vedtatt at FFP skal komme månedlig fra august.

Artikler til augustnummeret må leveres DS seinest lørdag 15. august.

Artikler til FFP kan leveres

direkte til partikontoret, dersom det er vanskelig å holde fristen ved annen levering. Vi oppfordrer alle medlemmer om å sende innlegg til FFP. Ta opp kritikk, kom med erfaringer, reis politiske motsigelser m.m. La oss fremme den politiske debatten i Oslo-partiet!

RED.

LEDER:

SITUASJONEN I OSLO-PARTIET

Situasjonen i Oslo-partiet er foruroligende. Det er allment kjent at mange folk melder seg ut. Det finns kraftige oppløsningstendenser. Motstandere av oss har alt begynt å stille store håp til denne utviklinga. DS har diskutert situasjonen med UDS-formenna og en del lagsformenn på flere konferanser. Resultatet er oppsummert på et ekstraordinært DS-møte nylig. I det store og hele mener vi å ha fått bekrefta den oppfatninga vi gikk ut med på formannskonferansene.

DS har ikke behandlet alle sider ved situasjonen. Vi har diskutert noen tendenser vi mener truer med å ødelegge Oslo-partiet på kort sikt: det store antallet utmeldinger, tendensen til oppløsning av partinormene og mangelen på diskusjon og politisk kamp. Det betyr ikke at vi ikke anerkjenner andre problemer. Men det betyr at vi mener det nå er ei forutsetning for å komme videre, at vi tar en sjau på disse områdene. På grunnlag av diskusjonen til nå har DS vedtatt denne uttalelsen til partimedlemmene i Oslo.

1. Krisa i Oslopartiet har utvikla seg til det verre. Dette gjelder ikke i alle henseender og betyr ikke at det fins bare dårlige tendenser. I tida etter landsmøtet har vi også økt den faglige innflytelsen vår. Antallet KK-abonnenter har økt. Vi er tidligere ute med valgkampen enn noen gang før. Mens DS i fjor i en lang periode var splitta i fløyer, trekker nå DS i hovedsak samme vei. Deler av partiet er i gang med å ta opp problemene sine på en bra måte. Men det er også flere utmeldinger enn noen gang før, tendensen til politisk og organisatorisk oppløsning har vært kraftig tiltakende og den åpne debatten har forstumma.

2. Utmeldingene i Oslo har sammensatte årsaker. En del av de som melder seg ut er folk som har

stått for ekstreme høyrestandpunkter i partikampen. Blant dem er folk som er blitt åpne motstandere av partiet. Det går ut folk som har brutt politisk med partiet, men uten at de har noe ønske om å skade det. Folk går ut fordi de ikke får gjort noe i partiet eller ikke får noe hjelp. Det finns personlige grunner til at folk går ut. Problemet er det store omfanget av utmeldingene, og at det ikke blir ført kamp for å få folk til å bli i partiet. Å melde seg ut holder på å bli nærmest noe allment godtatt.

3. Det finns tendenser til full oppløsning av partinormene. Alt som heter disiplin, møteplikt, arbeidsplikt, plikt til å ta opp misforhold i partiet, kritikk og sjølkritikk, kontingent, er i ferd med å gå rett i hundene i deler av Oslo-partiet. Det samme gjelder den kollektive stilen i det indre partilivet. Alt som gir oss karakter av å være et kommunistisk parti og som holder oss sammen i ett parti, er i kraftig forfall.

4. DS har etter landsmøtet ført en politikk med å prøve å forene alle som mener at partiet fortsatt i hovedsak er bra, uansett hva de måtte mene om utfallet av distriktsmøtet og landsmøtet. Vi har ikke avkrevd noen noe "oppgjør" eller personlig sjølkritikk, eller stengt noen ute fra partiarbeid. Denne politikken vil vi fortsette. Derimot kan vi ikke godta at krava til medlemskap ikke lenger gjelder i partiet.

5. Det finns fortsatt tjukt av uenigheter i Oslo-partiet. Det er fortsatt sånn at vi er avhengig av kritikk fra partiorganisasjonen for å kunne rette feil og gå fram. Det er nå et usunt trekk at uenighet og kritikk går som en understrøm i partiorganisasjonen, og ikke kommer åpent opp i vedtak og debatt. Dette skaper en vammel atmosfære i partiet. Det er helt nødvendig å få gjenreist

den politiske diskusjonen og kampen.

6. Mye frustrasjon og passivitet i partiet bunner i tvil til om sosialismen er mulig og om partiet har noe formål, og ideer om at "kapitalismen tross alt ikke er så gæern". Disse ideene fører til at partiet går opp i liminga politisk. Viss sosialismen ikke lenger er en nødvendighet, så er ikke partiet nødvendig. Debatten om dette må opp i det åpne. Hoveddiskusjonen på sommerleirene i år vil komme inn på disse spørsmåla.

7. For å legge noe av forholda til rette for å gjenoppta diskusjonen, har DS vedtatt å begynne å utgi FFP hver måned igjen. Vi vil også prøve å gjøre det lettere for folk å levere innlegg innen fristen for hver nummer.

8. Det store antallet papirmedlemmer står i fare for å kvæle oss. Dette problemet er økende og har også sammensatte årsaker. Det er sjølsagt forskjell på folk som ikke får gjort noe fordi laget ikke fungerer, folk som i lang tid verken har deltatt på møter eller i noe arbeid, men likevel opprettholdt formelt medlemskap, eller folk som aktivt streiker. Denne situasjonen kan ikke være evig uten at den vil ødelegge partiet. Vi må slåss hardt for å vinne over folk som nå er passive. Vi er nå mot å ty til noen form for "utrenskning" og vil advare mot denne typen tiltak.nå. Hvoedsaka nå er å slåss for å aktivisere folk.

Men før eller seinere må vi også få ei avklaring av hvem som er partimedlem og hvem som ikke er det. Før eller seinere må vi skjære vekk det som når alt er sagt og gjort for å aktivisere dem, viser seg å være daukjøtt.

9. Det ye DS har starta på bar bakke. Mye arbeid har denne våren måtte dreie seg om å bygge opp en distriktsledelse, organisere og planlegge arbeid. Her er også en god del utretta, som etterhvert vil gi uttelling. Et eksempel er at det denne våren for første gang er bygd opp et faglig utvalg under DS som er verdt navnet.

Men arbeidet til DS denne våren har også vært for lite knytta til problemene i partiorganisa-

sasjonen. Vi har ikke vært lyd- høre overfor det som har rørt seg ute i partiet. Det gir oss et med- ansvar for at partidiskusjonen har kommet inn i bakevja. Vi har kort sagt ikke hatt fingern på pulsen av utviklinga og har kommet for seint i gang med å ta opp kritikken av den.

10. En god del medlemmer i Oslo har fortsatt mistillit eller liten tillit til ledelsen. Uansett grunn- nen til dette, må vi regne med at det vil ta tid å få gjenopp- retta tillitsforholda i Oslo-par- tiet. Det trengs å få skværa opp i en del enkeltepisoder. Før ell- er seinere må vi gå på en ny dis- kusjon om årsakene til tillits- krisa og om hva partikampen i Oslo i fjor dreide seg om. Det har sjølsagt ingen hensikt å rippe opp igjen hele denne partikampen i alle detaljer, alle enkeltsaker og alt det som var mer eller mindre kranjel. Vi har ikke noe ønske om noe sånt. Men så lenge det er sånn at mye mistillit er begrunna i denne perioden, kan vi ikke si at vi har lagt denne tida bak oss for godt. Tillitskrisa kan heller ikke vare i all evighet uten at partiet tar skade.

11. Nå må det ikke bli sånn at har en mistillit, så er det bare å melde seg ut. Dette er et spørsmål om hva som er underordna. For et fåtall er mistilliten deres blitt fullstendig overordna. Noen av dem har gått så langt at de har kasta all lojalitet og all anstendighet overfor partiet over bord. For flertallet av dem som har mistillit til ledelsen vil lojaliteten til partiet og trua på at det har ei framtid fortsatt være overordna. Vi vil ikke bare si at disse kameratene skal bli i partiet. Fordi det har mye å si hva de gjør, vil vi oppfordre dem særskilt til å ta et tak for å slåss for prinsippene våre og for- svare partinormene.

12. DS vil advare mot å skjære alle som melder seg ut over samme kam. Det er store forskjeller på dem som går ut. Flertallet ønsker fortsatt å ha et godt forhold til partiet. Mange ønsker å delta i forskjellige former for aksjons- enhet sammen med oss. En del av dem som melder seg ut nå vil

sikkert bli å finne igjen i partiet i framtida. Andre som melder seg ut har slutta eller vil slutte med politikk, uten at de har noe ønske om å skade partiet. Et mindretall av de utmeldte har gått ut som erklærte motstandere av partiet. En del av dem driver mer eller mindre organisert arbeid for å skade partiet. Vi må skille mellom fåttallet av folk som har blitt aktive fiender av partiet, og flertallet av dem som går ut. Overfor flertallet må vi føre en politikk med å se på dem som en ressurs og ha en åpen holdning til å diskutere og samarbeide med dem.

13. Vi veit i dag ikke om den utviklinga iv har sett denne våren er slutten på et skred ut av partiet eller begynnelsen på et. Partiet kan tåle en viss tilbakegang. Men vi kan ikke tåle en for stor tilbakegang uten at det må føre til at vi må redusere innsatsen i klassekampen kraftig. Dette vil være ei tragisk utvikling. Vi må begynne å jobbe for å fylle rekkene igjen, erstatte dem som går ut med friskt blod.

14. Vi mener at det nå ikke er tida til å se etter hvor folk sto i partikampens dager, eller hva slags feil folk har gjort i fortida. Den gamle "delinga" av Oslo-partiet i "opposisjon" og "dem som støtta ledelsen", må erstattes med ei anna deling. Det vi spør etter nå er hvem som mener partiet er verdt å slåss for. Meninga er ikke at vi skal bli legge alle politiske uenigheter, tvert i mot. Men Oslo-partiet trenger nå at flest mulig medlemmer går i gang med å gjenreise den politiske kampen, forsvare partinormene og slåss for prinsippene våre. Dersom medlemmene tar opp denne saka, har vi god tru på at Oslo-partiet skal komme seg på beina.

Distriktsstyret

LAGSDISKUSJON

Vi oppfordrer alle laga til å diskutere situasjonen i Oslo-partiet på grunnlag av uttalen fra DS. Vi ønsker respons fra flest mulig lag. Om laga mener det er nødvendig, kan de skyve andre obligatoriske lagsdiskusjoner de er pålagt fra sentralt eller DS til side for å føre denne diskusjonen. DS

MEDLEMSUTVIKLINGA I OSLO-PARTIET

Vi legger her fram noen tall for å illustrere en del tendenser i medlemsutviklinga vår. Vi kan sjølsagt ikke legge fram absolutte tall. Men de talle vi legger fram skulle ellers være klare nok.

1. Utvikling av medlemstallet.

Medlemstallet går ned på tredje året. Hvis vi setter medlemstallet ved begynnelsen av -79 lik 100, er utviklinga sann:

1.1.79 : 100

1.1.80 : 92

1.1.81 : 81

Og etter det vi kjenner til for 81, vil tallet for 1.6.81 være mellom 70 og 75.

2. Inn-og utmeldinger.

Hvis vi setter antallet medlemmer som meldte seg ut i -78 lik 100, så er den videre utviklinga sann: 79: 200, 80: 194.

Vi har utilstrekkelig materiale om 1.termin-81. Men ut fra det vi veit, så har vi hatt like mange utmeldinger til nå i -81 som i hele -78 tilsammen. Tallet på utmeldinger i 1.termin-80 er også høyere enn i noen annen termin. I 79 verva vi en tredjedel av det vi verva av nye medlemmer i 78. I -80 verva vi under en sjettedel av det vi verva i 78. I -81 ligger vervinga så langt på et lavmål.

Hvis vi ser på utmeldinger blant dem som var medlem ved inngangen av -79, så har nå omkring en tredjedel av disse gått ut av partiet.

3. Klassesammensetting.

Hvis vi ser på utviklinga i 78, 79 og 80, får vi følgende (talla er prosent av hele medlemstallet):

	1.78	1.79	1.80	1.81
Arb.klasseandel	51	49	48	39
Industriarb.andel	32	23	22	20

(forts.s.14)

INTERVJU OM SITUASJONEN I EI BOLIGAVDELING

Situasjonen i partiavdelingene, hvordan er den? Hvorfor fungerer noen avdelinger bra, mens andre er prega av frustrasjon og tilbakegang? Hvorfor rekrutterer noen avdelinger, mens en avdeling i nærheten kanskje mister kader med mange års fartstid bak seg i partiet? Hva synes folk om å være medlemmer i partiet? Hva slags problemer skaper det? Hva slags utbytte har de av det?

Slike og andre spørsmål har vi stilt noen folk i et boliglåg i Oslo. Laget er prega av mye oppsløpningstendenser og frustrasjon. Noen har meldt seg ut. Andre teller på knappene, og skjønner ikke helt åssen de skal komme seg ut av uføret. Vi har snakka med tre fra avdelinga: Kari, jobber på kontor, gift, fem års fartstid. Lurer på om hun skal melde seg ut. Liv, to små unger, gift, kontorjobb på halvtid. Har ikke tenkt å melde seg ut, men synes avdelinga fungerer frustrerende dårlig. Laila, statsansatt, og nesten ni års fartstid før hun meldte seg ut ved juletider. Årsak: Forbanna på partiet, uenig i viktige deler av det politiske grunnlaget.

Vi trur det kan være en del å lære av laget. F.eks. hva som skjer når det indre partilivet forfaller. Hvilke følger det har at ei avdeling ikke har oppgaver og ideologiske diskusjoner som laget kan samle seg om. Og åssen passiviteten virker inn på folk.

Partidemokratiet

- Sånn som du Laila, mener at partidemokratiet er en viktig årsak til at du meldte deg ut. Men hva var det du spesielt reagerte på?

Laila: Til å begynne med reagerte jeg på utøvelsen av partidemokratiet. Det var i begynnelsen av landsmøtediskusjonene. Så kom partikampen opp, og jeg begynte å stille endel spørsmål ved teorien for sånn som den demokratiske sentralismen. Dessuten fikk vi opp en lokal sak, der vi ble kritisert for linjer vi stod på. Det fikk begeret til å flyte over. Men det viktigste var altså den generelle praktiseringa av partidemokratiet og teorien den praktise-

ringa er bygd på. F.eks. mener jeg partiet skaper småkonger og byråkrater. Jeg merker de samme tendensene sjøl på jobben. Innafor det området du har ansvar for kan du ordne deg som du sjøllvil, og gjøre livet behagelig for deg. Det samme trur jeg er tilfelle med folk som har ledende verv.

Kari: Jeg er litt enig. F.eks. kommer du hit for å undersøke forholda først når ting går på røva. Nå trur jeg det avhenger av åssen partiavdeling du er med i, om du skal fortsette å være partimedlem eller ikke. Kanskje mer det enn programmet til partiet. Jeg har lyst til å diskutere sosialismen. Men jeg synes den diskusjonen er lagt lokk på av ledelsen til fordel for andre ting.

Demokratisk eller lite diktatorisk.

- Nå sier du at det at jeg kommer hit først når det brenner, er et eksempel på at dere blir neglisjert helt til ting bryter sammen. Men hvilket annet parti ville i det hele tatt gjennomføre sånne undersøkelser?

Laila: Jeg ser det ikke sånn. Jeg mener det ikke finns noe demokratisk parti i Norge. Vil heller si at AKP er det minst diktatoriske. Jeg synes det er for lite tillit til folk. Ofte er det sånn at så lenge du ikke gjør noe i det hele tatt, så sier ingen noe. Men gjør du noe galt, så får du huden full. Du er nødt til å la folk få prøve seg, ellers blir de usjølstendige. AKP har satt seg som mål å skape kommunisme. De interne forholda står ikke i forhold til det målet.

Liv: Jeg ser det annerledes. Da jeg kom fra Rød Ungdom og til partiet trodde jeg det kom til å bli stilt store krav til meg. Men i stedet får jeg gå passiv uten at noen sier noe. Ingen fra ledelsen kritiserer det, avdelinga hjelper meg ikke til tross for at jeg har bedt om det. Jeg er mye mindre aktiv og interessert nå enn jeg var før. Og det er ikke først og fremst det at jeg har unger og mann som jobber skift sin skyld. Det skyldes at

partiet og avdelinga godtar at folk er passive. Jeg synes at demokratiet har bedra seg mye. Men å være passiv er ikke frihet. Det er sløvhet, og det er noe helt annet.

Hvem har ansvaret?

- Men hvem har ansvaret for at det er slik? Partiledelsen eller medlemmene sjøl. F.eks. blei det i fjor sendt ut spørsmål om partiplanen for at en skulle få oversikt over hva laga ønska å jobbe med. Under 1/10 svarte.

Laila: Det må jo være partiledelsen sitt ansvar å legge forholda til rette for at avdelinga fungerer.

Liv: Det er ikke så enkelt. I avdelinga vår samles folk bare til møtene. Kanskje ikke alle gidder å møte opp da heller. Det er ikke noe som binder oss sammen. Alle driver hver med sitt, vi fatter ingen vedtak og setter ikke noe ut i livet. Boligaksjonen som vi dreiv, blei f.eks. aldri diskutert på avdelingsmøtet. Den var bare ansvaret til de som jobba med den. Den sløve stilen i avdelinga, den skyldes mye oss sjøl. Du kan sovne på avdelingsmøtet uten at noen sier det til deg. Jeg f.eks., jeg blei rekruttert til Afghanistanarbeidet gjennom Kvinnefronten og ikke gjennom partiet. Mange ganger synes jeg partiet er et hinder for å få gjort ting. Du kan ikke begynne med noe før det er fatta vedtak på at du skal jobbe med det. Men når en aldri fatter vedtak. så...

Kari:Jeg synes også det er litt sløvt. Jeg husker da jeg blei med åssen alle ting blei diskutert. Det blei stilt krav til deg, du måtte studere, selge KK osv. Nå kan du gå å drive. Hvis en skulle fulgt vedtektene, så skulle jeg vært utmeldt flere ganger. Det var kanskje for mye av at partiet blanda seg opp i livet ditt, men det var da i allefall noen som krevde noe av deg. Jeg synes det er ubehagelig å være passiv.

Var det bedre før?

- Stopp nå litt. I stad kritiserer du ledelsen for å være udemokratisk og tre ting nedover huet på folk. Nå synes du at partiet

legger seg for lite opp i aktivitetene til folk, og sier det var bedre i -76. Samtidig som du går mot høyreanalysen på landsmøtet, - lengter du tilbake til 1976?

Kari:Jeg opplevde det ikke sann. Tvert i mot synes jeg at jeg lærte mye på den tida. Partiet stiller jo egentlig de samme kravene til deg nå også, men det blir bare ikke fulgt opp i praksis.

- Hva er tendensen; at folk blir motløse og passive, eller at de gjør noe med tingene og blir aktive?

Laila:Jeg kjenner meg ikke igjen i problemstillinga...

Liv:men det gjør jeg. Du Laila har initiativ og er sterk. Jeg har ikke det. Jeg må ha hjelp for å komme meg framover, greier ikke rette opp tinga sjøl. I stedet blir jeg bare motløs. Jeg synes det var enklere før. Da måtte du kaste deg ut i det. Og det var også noen som følte ansvar for deg og ga deg hjelp til å løse ting.

Flertallsvedtak

- Litt tilbake til dette med partidemokratiet. Mener dere det er riktig at et vedtak som er fatta skal settes ut i livet, sjøl om en er uenig i det?

Kari:Jeg synes det er et problem å gå rundt å forsvare ting du er uenig i. Det blir kunstig liksom.

Liv:Men det er jo mange som ikke følger vedtak. De møter ikke opp på diskusjoner, og de gir blaffen i å følge vedtaka. Jeg skjønner ikke åssen detgår an å drive arbeid hvis det skal bli stilen.

Laila:Men det som er stilen nå er jo at de som ikke følger vedtak får gå i fred. Mens de som gjør noe, og i det minste prøver, blir kritisert for alle feila de gjør.

Problemer for jentene.

- Nå er dere med, eller i det minste har vært med i ei avdeling med mye vansker. Samtidig er dere jenter, og vi veit at jenter i partiet har spesielle problemer.

Liv:Jeg savner opplegg på det å ha unger. Når du skal på møter, må du sjøl skaffe barnevakt. Når du skal oppdra unga dine, må du

helt aleine finne ut åssen. Jeg synes det blir tatt for lite alvorlig at vi har unger. Og i stedet for å hjelpe med unga, sier folk: "Hu kan vi ikke spørre om å selge KK. Hu har to små unger og er helt låst". Det fører jo bare til at jeg blir enda mer passiv og sløv. Jeg har ikke noe problemer med å kombinere unger og partiet, men det skyldes jo at ingen krever noe av meg.

Laila:Jeg synes det er "enten eller" nå. Enten er folk topp aktive, eller så gjør de ingenting.

Kari:Du blir avfeid når du reiser diskusjoner om kvinnfolkas problemer. Det var mye mer ansvar hos mannfolka for slike ting før.

- Men det dere har tatt opp til nå, vil jeg kalle defensive problemstillinger. Nemlig:Åssen hindre at gapet mellom mannfolka og jentene øker i aktivitet og nivå.Men åssen skal vi få jentene til å ta på seg det som mange mannfolk kvier seg mye mindre for å ta. F. eks. lede åpne møter?

Liv:Jeg har ikke noe patentsvar. Før leda jeg ei kvinnefrontgruppe på 50 medlemmer. Men jeg syntes det var lettere å lede møtene der enn det er å sitte på langsmøter nå. Nå kan jeg sitte å tenke på åssen vi skal få betalt barnehage-regninga, om gubben tar inn klesvaska om det begynner å regne og slikt. Jeg trur det viktigste er å oppdra mannfolka til å ta på seg og overta oppgavene vi jenter til sjuende og sist sitter med ansvaret for i hjemmet.

Utmeldt, og så?

- Laila, du er utmeldt. Men hva har du meldt deg ut av; partiet eller politisk virksomhet i det hele tatt?

Laila:Nå driver jeg mye med jobben og forholde der. Det gjorde jeg ikke før. Så jeg er fortsatt aktiv politisk. Men jeg kan ikke tenke meg å jobbe med fronter og spørsmål der partiet etterpå kan slå seg for brystet og si: Se hva vi har fått til.

- Gjelder dette også f.eks. Afghanistanarbeidet ?

Laila:Ja.

- Men er det ikke sann at de gjør trynet til partifolk viktigere enn Sovjets folkemord?

Laila:For deg kan det sikkert fortone seg sann. Men for meg er det så mye følelser knytta til bruddet med partiet at jeg ikke greier å jobbe sammen med en del partifolk, uansett hvor viktig det er. Men Afghanistankomiteen et annet sted, kanskje...

Hva med å bli med i ei RV-gruppe?

Laila:RV er partiet. Om jeg kommer til å stemme RV har jeg heller ikke bestemt meg for. I det hele tatt bruker jeg nå tida på å finne ut hvor jeg egentlig står. Jeg er uenig med partiet i nye, jeg er uenig med SV i mye. Hadde jeg sett noe fullgodt alternativ, hadde jeg begynt å jobbe med det.

Det beste med partiet.

- Hvis dere skulle plukke fram det dere synes er aller mest positivt med partiet, hva ville dere nevne da?

Liv:Jeg har ikke tenkt så mye på det. Det er jo de negative tinga som har opptatt folk mest. Men jeg trur nok KK er det jeg vil trekke fram først.

Laila:Holdninga til Afghanistan er det jeg vil nevne.

Kari:Lørdags-KK hadde jeg nær sagt. Nei, jeg vet ikke jeg hva jeg skal si....Holdninga til fagforeningsarbeid, kanskje.

Egil F : HVORFOR JEG MELDTE MEG UT AV PARTIET

Jeg meldte meg ut av partiet i all stillhet like før 1.mai. Det var sikkert naivt av meg å tro at det ikke ville bli snakk om det - så meget mer som dette var på samme tid som Helge Ø - gikk ut mot partiet. Mange kamerater har spurt meg om grunnene mine, og DS ba meg skrive noen linjer om det i FFP. Det gjør jeg gjerne.

Jeg har allerede nevnt Helge Ø - Det er viktig for meg å gjøre det helt klart at jeg tar avstand fra hele utspillet hans, både måten han gikk ut med det på, og alt det råtne han sier. Hermed skulle det være klart at jeg ikke er noen del av en bevegelse rundt han.

Jeg vil også gjøre det klart at jeg ønsker å støtte partiet på ulike måter. Det er ikke mitt mål - slik det er visse andres - at flest mulig folk skal gå ut av partiet. Langt fra.

Hvorfor gikk så jeg ut av partiet? Ikke så lett å svare på, blant annet fordi jeg har mine egne private grunner som ikke angår leserne av FFP. Det enkleste svaret er at jeg gikk ut av partiet fordi jeg var dødsens lei av å drive partiarbeid. Jeg hadde i lange perioder drevet med ting som jeg ikke egnet meg for. Jeg så ikke noen resultater av arbeidet mitt. Jeg fikk ikke noe "klem på grunnplansarbeidet" mitt osv. Dette er en faktor som har virket de siste åra. Samtidig vil jeg ikke si at dette gjelder hele tida jeg har drevet arbeid i ml-bevegelsen - slik Helge Ø. oppsummerer sitt arbeid. Tvert om mener jeg at jeg har gjort mye bra opp gjennom åra - ting jeg også selv har hatt glede av.

Samtidig har jeg en negativ oppsummering av de åra jeg har vært med i bevegelsen som organisert - nemlig at jeg har vært så usjølstendig politisk. Jeg gremmer meg når jeg tenker på alle de åra jeg bare ventet på signal "fra oven" når det gjaldt meninger og retningslinjer. Jeg gremmes også når jeg tenker på alt jeg

har lest - det er ikke lite - bare for å finne støtte for vedtatte oppfatninger. Før jeg ble ml-er var jeg forsker og frilanser i pressa, undersøkte mange saker, skrev artikler, bok m.m. stilte spørsmål ved ting. Så var det stopp. Dette er ille. Jeg tar hovedansvaret for det selv, men det var heller ikke noe klima for egen kritisk virksomhet fra 1969 og ti år framover. En kan gjerne si at jeg føler det som et tap at jeg ikke har fått utnyttet egen bakgrunn og interesser mer. Jeg er naturligvis klar over at et parti som vårt ikke kan bygges opp på hvert enkelt medlems tilfældige anlegg og interesser, men jeg ser det likevel som et tap, og også som en feil ved partiet, at kunnskapen og den kritiske virksomheten, har vært så sentralisert og lite stimulert. Nok om det.

Jeg har ikke noe behov for "stor overbygning" over min utmelding. Jeg har heller ikke tenkt å bli noen helt i avisspaltene med "store oppgjør". Allikevel er det selvsagt ting jeg ikke er enig i, ting jeg er skeptisk til og kanskje desillusjonert over.

Guden som sviktet? Jeg vil ikke si det slik. Jeg vil heller si at jeg har vært naiv. Det er ikke vanskelig å se hva sosialismen betyde for Kina og for Tsar-Russland. Jeg har heller ingen tro på at kapitalismen har noen iboende styrke som kan løse dens motsigelser. Så slikt sett fører synet mitt til sosialismen og kommunismen. Samtidig er jeg mindre entusiastisk, og det påvirket selvsagt eget arbeid og vurderingen av eget arbeid. Noe som frastøter meg er all skjønmalinga av sosialismen. Etter å ha studert Sovjet og Kina en god del så er det min erfaring at det er langt mellom sanne utsagn når det gjelder kontroversielle ting. En må grave lag på lag gjennom hva kommunistpartiene har sagt og påstått - og deretter slutte seg til hva som er sant og falskt. En kan ikke ta noe for gitt.

Jeg synes også vårt eget parti har hatt en betenkelig tendens til å skyve vansker under teppet. Det er meg for eksempel ubegripelig at ingen partileder noen gang har behandlet Stalins utrenskninger i 30-åra som noe stort problem. Jeg mener, som partiet, at Stalin var sosialist og kommunist - men utrenskningene var jo et problem, blant annet fordi partiet ble ødelagt. Eller et annet og mer nærliggende eksempel: Partiet sier at det er mot NATO, men argumenterer egentlig for NATO-medlemskap inntil videre. Jeg oppfatter dette som et situasjonsbetinget ja til NATO. Det kunne i og for seg være gode grunner for det - jeg mener ikke

det - men det kan argumenteres for, så hvorfor ikke si det?

Jeg har ikke tenkt å gjøre mer ut av slike - underordna - uenigheter ettersom det ikke er det som er hovedsaken for meg. Det ville gi et falskt bilde av utmeldingen min dersom slike spørsmål dominerte innlegget.

Om dere er blitt noe klokere av disse linjene vet ikke jeg. Jeg har ikke noe særlig mer å si til en større krets av lesere. Partiet ønsker jeg lykke til, og til mine mange venner som er partimedlemmer vil jeg si at jeg håper vi fortsatt kan møtes og samarbeide når det faller seg slik.

Kameratslig hilsen Egil Fc

DRA PÅ SOMMERLEIR FOR Å DISKUTERE POLITIKK

Hovedtemaet på årets sommerleire griper rett inn i oppgavene våre både på kort og lang sikt: "Hvor går norsk kapitalisme?" Emnet blir behandla over tre dager. Første del blir statens oljeøkonomi og industripolitikken. I andre del skal vi diskutere om statskapitalismen kan løse krisa. Her er vi allerede oppe i diskusjoner både med oss sjøl og med andre: Hvorfor er det så mye større arbeidsløshet i England enn i Norge? Hvor mye har oljeindustrien å si for at krisa ikke er så djup i Norge? Kan den norske økonomien fortsette å unngå de helt store krisene? Er det mulig å slåss seg til så mye av rikdommene, at folk ikke vil ha sosialismen? Er sosialismen strengt nødvendig i Norge? Mange slike spørsmål vil bli stilt på sommerleirene.

Vil du bli med på denne diskusjonen? Fordelen med sommerleir, er at diskusjonene er så sammenpressa i tid (ei uke), at oppsummeringene skjer mens emnet er ferskt, og at motsigelsene kommer fort opp. En intens sommerleirdiskusjon veier opp en lang sirkel, eller lesing av ei bok du ikke alltid forstår. Det forstår ihvertfall de som ikke var på leir: de føler seg ofte akterutseilt.

Sommerleirenes hovedemne er i seg sjøl grunn til å mobilisere partiløse sympatisører og progressive. For slike spørsmål som er nevnt ovenfor, stiller vel de fleste på venstresida seg. Ta dem med og la dem diskutere sammen med oss!

DER OG DA

- o På Tromøya fra 5/7 til 12/7 er det både vanlig leir og kulturleir.
- o Fjellvandreleir på Hardangervidda fra 12/7 til 19/7.
- o Båtleir fra Tønsberg mot Sørlandet fra 19/7 til 26/7
- o Vandreleir i Nordmarka fra 26/7 til 2/8.

Meld dere på kvikt som søren, det er fryktelig vanskelig å lage leir når vi ikke veit hvem som kommer! Da blir det nemlig et hælvetve med rot og kaos de første to dagene.

Dere kan samle opp påmeldinger og levere til sommerleirsektæren på partikontoret mandager og torsdager fra 15 til 18. Kjøp for å få inn påmeldingene før 15. juni.

BARNEHAGEN

Alles mareritt? Nei, ikke alles. For noen melder seg alltid frivillig. Men de er få. Derfor gir vi folk belønning: Hvis de jobber i barnehagen på Tromøya får de gratis opphold (tørmat betaler de sjøll!). Dessuten får de gratis vandre- eller fastleir eller Dokka-kurs i år eller neste år. På Tromøya blir det ordna med lydband fra foredragene og diskusjonene og gruppeledere.

Det er helt klart at du får ikke det samme utbyttet av leiren hvis du jobber i barnehagen. Men du får med deg mye alikavell! Og vi må se på barnehagen med kollektivets øyne: Uten barnehage får vi ikke folk til å dra på leir. Uten barnehage er det oftest kvinnfolka som blir sittende igjen. Derfor en appell: Meld deg til barnehagen på forhånd. Da gjør du en nyttig innsats.

Berit

BUDRUTENE I SOMMER

I tidsrommet etter sommerferien i fjor har det blitt oppretta 1 ny budrute, mens 3 ruter er lagt ned. Til tross for det, holder andelen av personlige abonnenter som får avisa med bud seg like under 50%. Det kommer av at de distriktene som har budlevering som helhet har verva litt bedre enn distriktene med postlevering, spesielt i kampanjeperioden vår.

Men nå står sommeren for døra, og det er alltid en kritisk periode for budordninga, til tross for at det er langt lettere å være bud om sommeren. I en del distrikter der budleveringa er kommet inn i en bra rutine som glir resten av året, er det nå noen som foreslår "sommerstopp" på budruta. IKKE GJØR DET!

For det første har vi dårlige erfaringer med å gjenopprette sommerstoppa ruter. Fra i fjor har vi nå i begynnelsen av juni stadig to ruter som blei midlertidig nedlagt da, og som vi ikke har fått igang igjen i løpet av hele året. Begge disse ligger "midt i smørøyet" når det gjelder antall abonnenter, tetthet og levering, og rutene i nabolaget har klart seg utmerket hele året.

For det andre vil evt. "gjenoppretting" i år falle sammen med innspurten av valgkampen, når vi trenger avisa og trenger folk og organisasjonstalent til å drive oppsøking av velgere. Da kan de vel utsette budruta til etter valget, så slipper de å ha det å stri med, og kan bruke så mye krefter på valgkampen?

Ja, hvordan skal vi nå drive

valgkamp? Et av de viktigste redskapene våre er Klassekampen. Med budordning er det lettere å verve abonnenter, lettere å skolere oss sjøl og følge med i valgkampopplegg. Og budrutene er nodvendige for at abonnentene skal kunne ha med seg avisa på jobben og bruke den der, kunne være kommisjonærer på skoler og arbeidsplasser og selge aviser der de driver valgkamp. Dette kan ikke vente til etter valget!

Så den arbeidskrafta vi investerer i å spre RV sin politikk hver dag til valgaktivister og andre RV-velgere gjennom budleveringa kan virkelig vanskelig brukes bedre!

Noen budansvarlige sier: "Nå har jeg tatt min tårn og vel så det - et system som baserer seg i så stor grad på ansvarsfølelsen til den enkelte er ikke liv laga". Andre sier: "Når abonnentene som ikke er bud ser at det er alvor og får avisa i posten ei stund, blir det kanskje lettere å få dem til å ta et tak seinere. Det er bra at dem ser at partiet ikke fikser alt".

Dessverre er det ingen mangel på bevis for at partiet ikke klarer alt for tida. Både sympatisører og borgerlige ser så altfor mange eksempler på hvor vi kommer til kort. Det vi trenger nå er flere bevis på at vi klarer en god del på tross av problemene, på at vi har ansvarsfølelse. Budleveringa og bedring i KK-salget er noe av det vi har klart å gjøre en god del med i vår - noe som peker framover.

Så til de boliglaga som har ansvar for budruiter: Ikke la budsjsjef eller ruteleder streve aleine med dette, spør om han/hun trenger hjelp og trø til i sommer. Flere i laget kan skaffe sommerbud eller gå sjøl. En ekstra innsats nå vil dere ha nytte av til høsten. Og en spesiell appell til dere som vanligvis ikke er bud:

tenk over om dere ikke har mulighet til å gjøre en innsats i sommer. Sjøl om dere ellers har oppgaver som krever dere fullt ut, er det mye politisk virksomhet som trappes ned om sommeren. Si ikke nei når buda kommer og ber om hjelp, og tilby dere sjøl hvis dere ser at det er problemer.

Hilsen Unni- Budsjsjef/Oslo

ARBEIDSPLOSSLAGA OG RV

Det var litt av et sjokk jeg fikk da jeg "oppdaga" RV-landsmøtet i april noen dager før det skulle holdes. Bortsett fra lagsdiskusjonene i fjor høst, var vi helt utafør i RV-sammenheng. Ikke bare det at RV-nomineringa var gjort over hodet på oss (se TF-april). Ikke hadde vi vært med på behandlinga av RV-programmet. Ikke retningslinjene for RV-organiseringa. Ikke hadde vi valgt representanter til landsmøtet.

En dag eller to stima jeg rundt for å finne ut om det var jeg som hadde gjort en helvetes brøler, opptatt som januar/mars var med årsmøter i klubber, fagforeninger og vårt eget underdistrikt. Men nei... det var ikke meninga vi skulle være med RV-opplegget hadde ikke gått "tjenesteveien" - gjennom partiet.

Svaret fikk jeg i TF-april: "I noen måneder har distriktsstyrene, RV-representanter og en del andre murt grunnmuren for valgkampen for hele partiet." (fra lederen) "Ved å få saka avgjort der, hindrer en at valgkampen drukner i en organisasjonsdebatt for og mot ulike måter å organisere RV på." (Forholdet mellom RV og AKP(m-l) inn i faste former).

Fra andre retningslinjer om RV-arbeidet kunne jeg lese at vi ikke skulle ha organisasjoner å la RV i jern- og metallindustrien. Det var altså ingen "brøler" når vi ikke var representert på landsmøtet, det var som det skulle være. Etter å ha besøkt landsmøtet både lørdag og søndag, var det lett å se at det ikke bare var jern og metall som mangla. Resultat-

et kan en lese av sammensetninga av RVs landsledelse og arbeidsutvalg: få arbeidere i landsdelen, ingen i arbeidsutvalget.

Hilde H. beklager dette i KK etterpå, men til gjengjeld kunne hun opplyse at med hensyn til geografi og kjønn sto det bra til.....!

Hva er situasjonen etter åtte års RV-organisering? Er hovedproblemet manglende rettigheter for uavhengige RV-sosialister i posten? Nei, hovedproblemet er at partiet som helhet og spesielt arbeidslaga ikke er med i RV. I lederen i TF-april står det under avsnittet Arbeidsplassene krever særlig oppmerksomhet: "valgkampen må sees på som en glimrende anledning til å få hele partiet til å jobbe for et samla mål og i en kampanje. Her skulle det være en ypperlig anledning for arbeidsplasslaga til å øke sin innflytelse."

Som arbeidsplasskader og UDS-formann kan jeg bare konstantere at vi i RV-sammenheng er holdt utafør - politisk og organisatorisk - men at vi skal få lov til å være arbeidsplasskontakter stå på stand og gå på husbesøk som før.

Når det er praksisen, avviser jeg hele RV-opplegget. Enten må RV være den måten partiet stiller til valg på, eller det må være en reell front med like rettigheter for alle. Det siste vil le i den nåværende fasen bety å hindre partiet i å utvikle seg og å lage et eget valgparti. Det er jeg i mot. I det første tilfellet - hva med de uavhengige? Jeg tror folk som støtter AKP i dagskampen eller på andre

områder, men som av forskjellige grunner ikke vil være partimedlemmer, vil stå på RV-lister, delta i valgkampen og støtte oss i det parlamentariske arbeidet

likevel. Det er politikken og masselinja som avgjør det, ikke en haug byråkratiske reguleringer.

UDS-formann i jernlaget.

SVAR TIL UDS-FORMANN I JERN

1. Tidspunktet for RV-landsmøtet ble gitt i RV bilag til Klassekampen allerede 30.januar. Med feit skrift på første side av bilaget står tidspunktet for møtet nevnt tre ganger, sammen med en oppfordring til RV-gruppene om å velge delegater.

Tidspunktet er gjentatt i neste RV-bilag 20/3. Dessuten nevnt i Klassekampen forøvrig flere ganger i løpet av mars. Jeg ser ikke noe poeng i å bli sjokkert over partiet når det beviselig er det at en ikke leser det som står med utheva skrift i partipressa som er årsaka til at en ikke er informert.

2. Ved å koke sammen to setninger fra to helt ulike artikler i april-TF får du det til at RV-organiseringa skal avgjøres av distriktsstyrer og RV-representanter. Det som står i artikkelen "Forholdet mellom RV og AKP(m-l) inn i faste former" er: Forslag til rammeavtale for RV"skal opp på RVs landsmøte i april for godkjenning der. Ved å få saka avgjort der, hindrer en at valgkampen drukner i en organisasjonsdebatt." Ettersom du siterer den siste setningen, har jeg vondt for å tru at du har unngått å se den første.

3. Som lagsmedlem i jernbransjen var jeg med på avdelingsdiskusjoner om RV i desember på grunnlag av omfattende materiale i TF. Der diskuterte vi åssen RV burde organiseres, de uavhengiges rolle, partiets stilling i RV og hele regia. Dette var en obligatorisk partidiskusjon som etter planen også skulle vært holdt i ditt lag. Om den blei det, veit jeg ikke. Men hadde ikke avdelinga noe slikt møte, så skyldes det ihvertfall ikke at jern er holdt utafor diskusjonen om åssen RV skal organiseres. Da må avdelinga ta en titt på sin egen prioritering.

4. Innkallinga til RV-landsmøtet gikk ikke tjenestevei i partiet. Sjølsagt ikke. Partimedlemmene innkalles til partilandsmøtet. RVs landsmøte er det RV-aktivister og grupper som innkalles til. Jeg kan ikke skjønne åssen du kan ha fått inntrykk av at partilaga skulle sende folk på landsmøtet til RV???

5. I den endelige avtala mellom partiet og RV om RVs organisering står det ikke ett ord om at det ikke skal opprettes RV-grupper på arbeidsplassene. Det står at "RVs organisasjon ikke skal utvikles til en organisasjon som arbeider med samme typer oppgaver som AKP(m-l) og at "RV er oppretta for å føre valgkamp og kamp i parlamentariske organisasjoner." Ettersom du sjøl var på landsmøtet som tilhører hadde du muligheten til å forsikre deg om at det ikke var innført forbud mot arbeidsplassorganisering. Avtalen lå nemlig utlagt i lokalet sammen med det øvrige landsmøtematerialet.

Du og alle vi andre partimedlemmene i Oslo-industrien bør legge oss i selen for å dra med så mange uavhengige i valgarbeidet som mulig. Regjeringa retter nå voldsomme angrep på arbeiderklassens sosiale og økonomiske retter. Høyre ønsker regjeringens makt for å gjøre det samme. Verken for partiets industriarbeidere eller industriarbeidere generelt kan det være noe svar på disse angrepa å trekke seg ut av valgkampen. Tvert om må vi bruke alle anledninger til å slå angrepa tilbake. Bl.a. ved å stemme en revolusjonær talsmann inn på tinget. Jeg er enig med deg i at industriarbeiderne i altfor liten grad er trekt med i RV-arbeidet. Men nå har vi iallefall sjansen til å bli det. God valgkamp! Ole Petter, medlem i jern og det sentrale valgkamputvalget.

TA LANDSMØTEVEDTAKA PÅ ALVOR

Avdelinga vil uttrykke sin tilfredshet med vedtaket om situasjonen i partiet som blei fatta på det 3. landsmøtet. Spesielt gjelder dette for avsnittene om styrking av partidemokratiet, kampen mot høyre og tiltak for å bekjempe kvinneundertrykkinga i partiet.

Det står nå igjen å sette vedtakene ut i livet, og det er ingen enkel sak. Kampen mot høyre er ikke vunnet fordi om landsmøtet nesten enstemmig har vedtatt at dette er hovedfaren for partiet i dag. Vedtaket må følges opp med obligatoriske studier i hele partiet, og den nye sentralkomiteen må ta ansvaret for å lede også den faglige politikken og kampen.

Partidemokratiet er heller ikke styrket fordi om landsmøtet enstemmig har vedtatt at medlemmenes ressurser i langt sterkere grad bør prege utviklingen av partiets politikk. Vi er framleis usikker på hvor godt dette spørsmålet er forstått av sentralkomiteen. Årsaken til dette er at partiformannen i sin innledning omtrent ikke berørte

spørsmålet om partidemokratiet.

Nomineringene til RVs listetopper i de forskjellige fylker har også vist at kvinneundertrykking i partiet heller ikke blir korrigerert med et pennestrøk av landsmøtet. I dette perspektivet er det positivt at partiet grep inn og sikret en større andel kvinner på listetopp. Vi vil ellers understreke behovet for ideologisk og teoretisk skoleing av kvinnekader i partiet.

Vi er ellers godt fornøyd med de vedtaka som er fattet om partiets stilling under sosialismen. Her har en avgrenset seg mot de ytterste høyrestandpunktene, samtidig som en har gjort det klart at debatten skal fortsette. Den har imidlertid stilnet mistenkelig av etter landsmøtet, og sentralkomiteen må derfor ta ansvar for å drive debatten videre framover.

Med dette utgangspunkt oppfordrer vi partikameratene til å ta aktiv del i utforminga av partiets politikk og indre liv. La oss ta vedtaka på landsmøtet på alvor.

Boligavdeling, Indre-Øst

OFFENTLIGE TALSMENN MÅ GODKJENNES

VI MINNER OM AT OFFENTLIGE TALSMENN I BOLIGSTRØK, PÅ ARBEIDSPASSER OG I BRANSJER O.L. SKAL GODKJENNES AV DS FØR DEM GJØRES KJENT UTAD.

(forts. fra s. 5)

4. Alders- og kjønns sammensetning.

Andelen medlemmer mellom 18 og 25 år er halvert fra 20% fra 1.1.79 til 11% 1.1.81.

Kvinneandelen har økt fra 44% 1.1.79, 47% 1.1.80 og til 48% 1.1.81. Talla viser at det er flere mennfolk enn kvinnfolk som går ut av partiet.

RÖD FRONT SOMMERLEIRE

Hovedtema for sommerleirene i år vil bli: «Hvor går norsk kapitalisme?» Den økonomiske krisa skjerper seg, hvordan vil den norske kapitalismen utvikle seg, og på hvilken måte skal vi kjempe mot krisa? Det vil bli lagt fra nytt materiale fra AKP(m-l)s datautvalg og økonomiske utvalg. Materialet vil gi oss et godt grunnlag for å skolere oss i viktige spørsmål, og samtidig har vi muligheten for sjøl å bidra med noe på området.

I tillegg til hovedtema vil det bli kvinnepolitiske og forsvarpolitiske seminarer. Det ser altså ut til at det kan bli en spennende sommer, hvis du melder deg på sommerleir. Her er oversikt over Rød Front leire på Østlandet. For leire i andre deler av landet, pluss RU og NKS leir, må du ta kontakt med de lokale arrangører. Prisen blir ca. 400 kr., hvorav 130 kr. betales ved påmelding.

1. Tromøya, fra 5/7 til 12/7.

Her vil det være to leire samtidig, en kulturleir og en vanlig leir. På kulturleiren vil det bli verksted for litteratur osv.

2. Fjellvandreleir, Hardangervidda, fra 12/7 til 19/7.

Denne vandreleiren blir lagt til den sørlige delen av Hardangervidda, i et variert og lett turterreng.

3. Båtleir, fra 19/7 til 26/7.

Vi starter fra Tønsberg og seiler mot Sørlandet. Det er en fordel å ha båt, men ingen absolutt betingelse. Vi har noen båter.

4. Vandreleir Nordmarks, fra 26/7 til 2/8.

Dette skulle være et bra tilbud til de som gjerne vil på vandreleir uten å dra så langt fra Oslo.

5. Svalbard-leir, fra 15/7 og ca. 2-3 uker.

Det blir leir på Svalbard i år og, med Jon M. som reiseleder. Du bør være noe turvant, pluss tidlig ute med påmelding for å komme med. Leiren blir sannsynligvis lagt til Ny Ålesund.

Tom side